

کنگره بین المللی مهندسی عمران، معماری و توسعه پایدار شهری در آسیا

ژاپن - توکیو

سال ۱۳۹۹

ارزیابی و شناسایی میزان تاب آوری شهری با تاکید بر بعد کالبدی-زیست محیطی منطقه مورد مطالعه: شهر ساری

صدرالدین متولی*^۱، حسین صیاد نیا^۲

۱. دانشیار و عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور، ایران.

sadr_m1970@yahoo.com

۲. دانشجوی دکتری، جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نور، ایران

Hsayadnia@gmail.com

چکیده:

سوانح طبیعی که جزئی از فرایند زندگی بشر به شمار می رود و هر روزه بر تعداد و تنوع آنها افزوده می شود، به عنوان چالشی اساسی در جهت نیل به توسعه پایدار جوامع انسانی مطرح می باشند. از اینرو در حال حاضر دیدگاه غالب از تمرکز بر روی صرفا کاهش آسیب پذیری به افزایش تاب آوری در مقابل سوانح تغییر پیدا کرده است. یکی از مهم ترین ایده هایی که در دهه حاضر هم در مدیریت بحران و هم در مدیریت شهری مطرح شده است، ایجاد شهر های تاب آور در مواجهه با بحران های مختلف است. مسیله این پژوهش ارزیابی و اندازه گیری میزان تاب آوری در ابعاد اجتماعی-اقتصادی-نهادی و کالبدی در شهر ساری می باشد. در همین ارتباط جامعه آماری این تحقیق خانوارهای ساکن در محلات مختلف شهر ساری است که برای حصول به اهداف پژوهش با تکمیل پرسشنامه و مطالعات میدانی اقدام به تحلیل آنها گردیده است. نتیجه مطالعه حاضر نشان می دهد که هرکدام از نواحی دارای چه رتبه ای از نظر تاب آوری می باشند و پس از محاسبه وزن هرکدام از لایه ها و همپوشانی آنها میزان تاب آوری شهر ساری مشخص خواهد شد. سپس میتوان به محاسبه نقش ساختار فضایی شهر ساری بر ابعاد کالبدی زیرساخت و زیست محیطی تاب آوری در راستای توسعه پایدار پرداخت.

واژگان کلیدی: تاب آوری، جوامع تاب آور، بعد کالبدی-زیست محیطی، توسعه پایدار شهری، شهرساری